

Bu işte yeniyim

1. İsa Mesih Kimdir?

Hristiyanlıkla ilgili olarak ilk hatırladığım şeylerden biri, on yaşında okula doğru yürürken bir gün gördüğüm bir ilandı. Salvation Army isimli bir kilisenin önünden geçiyordum ve duvardaki bir poster dikkatimi çekti. "Siz gerçekten hayatta mısınız?" başlıklı bir ilandı bu. Çok komik bir cümle gibi gelmişti bana! Saçma soruyu okuyabilmek için herhalde hayatta olmam gerekirdi! Bu anlamsız soru, Hristiyanların çok mantıksız insanlar olduğunu düşündürmüştü. Tabii ki sonunda kendim Hristiyan olunca, İsa Mesih'e gelen bir kişinin, Mesih'te yepyeni ve bambaşka bir hayata başladığını öğrendim. Posterin, 'gerçekten hayatta' olmakla ilgili sorusunun anlamı buydu. O cümlenin ardındaki düşünceyi şimdi anlıyorum ama o zaman bana saçma gelmişti. Bana kalırsa o düşüncenin sahibi, seslendiği kitleyi fazla dikkate almıyordu, çünkü sadece geçmişe baktığımda benim için anlam kazanmıştı.

Hristiyanlıkla ilgili önyargılarım, beni Yeni Çağ akımlarına ve başka dinlere yöneltti. En sonunda tekrar Hristiyanlığa bakmamı sağlayan, Hal Lindsey tarafından yazılan "Rahmetli Büyük Dünya Gezegeni" isimli kitap oldu. Yazar, İsa Mesih'in diri ve etkin olduğu gerçeğine dair çok sayıda tanıklık sunuyordu. İsa Mesih'in dönüşüyle ilgili Kutsal Kitap peygamberliklerine ve o dönüğe yaklaşırken gerçekleşecek olaylara işaret ediyordu. O peygamberliklerin çoğunun, günümüzde gerçekleşmiş olduğunu söylüyordu. Bunlar benim hayatımda büyük bir iz bıraktı. Sizi bilmem ama ben, İsa Mesih'e teslim olma noktasına gelene dek çok sayıda kanıtı ihtiyaç duydum. Canımı Mesih'e teslim ettiğim taktirde, her şeyin değişeceğini biliyordum. Bunu sadece iyi bir fikir uğruna yapamazdım. Bana bundan çok daha fazlası lazımdı. Ben gerçeğin ta kendisini arıyordum. Eğer Kutsal Kitap'ın söyledikleri doğruysa, bunlar benim o günkü kafa yapıma, dünya görüşüme ve günlük kararlarıma meydan okuyordu. İsa'nın yoluna baş koymaya degeceğinden emin olmalıydım.

Hayatımdaki anlam arayışına büyük bir ciddiyetle sarıldım. Hristiyanlığı matematikle ya da bilim mantığıyla kanıtlayabileceğinize inanmıyordum ama mahkemeye sunulduğu taktirde (bence) hiçbir mantıklı insanın itiraz edemeyeceği muazzam miktarda kanıt vardı. En azından akli başında bir insan, bu kanıtları tartıp gerçek olup olmadıklarını düşünecektir. Kutsal Kitap size muhteşem bir gerçek sunuyor. Bu gerçeği benimsemek, hayatınızı şimdiden etkileyecek ve sonsuz kaderinizi değiştirecektir. Bu gerçeği daha önce reddetmiş olsanız da şimdi başka bir gözle bakmak istemez misiniz? Bu çalışmada İsa Mesih'in kimliğiyle ilgili tarihsel kanıtların bazılarını, O'nun esasen kim olduğunu ele almak istiyorum. Eğer açık fikirli olduğunuzu düşünüyorsanız, aşağıdaki bilgileri dikkate almanızı dilerim.

Her şeyden önce, O'nun yaşadığını nereden bilebiliriz?

Komünist bir Rusça sözlükte, İsa Mesih "gerçekte yaşamamış bir masal karakteri" olarak tanımlanıyor. Günümüzdeki insanların çoğunun gözünde İsa böyledir; kurgusal bir öykü karakteridir. Ne var ki bugün, hiçbir ciddi tarihçi artık böyle bir görüş taşıyor. İsa Mesih'in yaşadığına dair çok sayıda kaynaktan gelen bol miktarda kanıtlar var. Bu kanıtlar yalnızca Kutsal Kitap'taki İncil ayetlerine değil, Hristiyan olmayan yazarlara, örneğin Romalı tarihçiler Tacitus (dolaysız) ve Suetonis (dolaylı) gibi şahıslara dayanıyor. İ.S. 37'de dünyaya gelen Yahudi tarihçi Flavius Josephus, İsa'yı ve takipçilerini şöyle tanımlıyor:

"O günlerde İsa isimli bilge bir adam yaşıyordu. Gerçi O'na 'bir adam' demek doğru mudur, çünkü mucizeler yaratan bir kişiydi ve gerçeğe büyük heves duyan insanların öğretmeni idi. İsa, aslında

Mesih'ti; hem Yahudilerden hem de Yahudi olmayanlardan birçok kişiyi kendisine çekti. Sonra Pilatus, aramızdaki ileri gelenlerin telkinlerine kulak asarak O'nu çarمیhta ölüme mahkum etti. İsa'yı sevenler, O'nu terk etmediler ve O da üçüncü günde diri olarak onlara kendini gösterdi. İlahi peygamberler hem bunları hem de O'nun hakkında binlerce gerçeği önceden bildirmişlerdi. Mesih'in adını taşıyan Hristiyanlar, günümüzde varlıklarını sürdürüyorlar."

İncil metinlerinin güvenilir olduğunu nasıl biliriz?

Bazı kişiler, İncil'in çok uzun zaman önce yazıldığını ve bu nedenle doğru olamayacağını öne sürerler. Yazılan şeylerin yıllar içerisinde değişip bozulmadığını nasıl bilebiliriz? Bunun cevabı, Metin Eleştirisi biliminde yatıyor. Elimizde ne kadar çok metin ve el yazması varsa ve bunlar orijinalin yazıldığı tarihe ne kadar yakınsa, orijinalin gerçekliğine dair o kadar az kuşku var demektir.

İncil'i, bize ulaşan diğer eski yazılarla karşılaştıralım. Merhum profesör F.F. Bruce (İngiltere'deki Manchester üniversitesi Rylands Kutsal Kitap yorum profesörü), Sezar'ın Galler Savaşlarının dokuz, on adet kopyasının elimizde olduğunu ve bunların en eskisinin Sezar'dan yaklaşık dokuz yüz yıl sonra yazıldığını belirtmiştir. Livy'nin Roma Tarihinin yirmi adet kopyası var ve bunların en eskisi İ.S. 900 yılına dayanıyor. Oysa İncil'e geldiğimizde, elimizde son derece zengin bir materyal birikimi var. İncil, İ.S. 40 ile 100 yılları arasında yazıldı. Elimizde İ.S. 350 yılına ait eksiksiz el yazmaları var. Yalnızca üç yüz yıllık bir aralıkta, üçüncü yüzyıl tarihli İncil yazmalarını içeren papirüs belgeler ve hatta İ. S. 130 yılına ait Yuhanna İncil'inden bir parça var. Beş binden fazla Grekçe el yazması, on binden fazla Latince el yazması ve diğer dillerde 9300 el yazması var. Ayrıca ilk kilise babalarının yazılarında otuz altı bin İncil alıntısı var.

F.F. Bruce, bu alanda önde gelen bir uzman olan Sir Frederic Kenyon'un sözlerini kanıt olarak aktarıyor:

"Orijinal metin ile en erken mevcut kanıtın tarihleri arasındaki süre o denli daraldı ki dikkate almaya bile değmez hale geldi. Kutsal Yazıların, yazıldıkları haliyle günümüze ulaştıklarına dair hiçbir kuşku gerekçesi kalmadı. İncil'in kitaplarının genel sağlamlığı ve güvenilirliği nihayet kanıtlanmış oldu.

En erken el yazmalarına göre İsa'nın yaşadığını bildiğimize göre, O kimdir?

Film yapımcısı Martin Scorsese, bir zamanlar Günaha Son Çağrı isimli dine hakaret içeren bir film çekmişti. Bu filmi neden çektiği sorulduğu zaman, İsa Mesih'in gerçek bir insan olduğunu göstermek istediğini söylemişti. Ne var ki insanların zihinlerindeki sorun bu değildir. Günümüzde İsa'nın tümüyle insan olduğundan kuşku duyan çok az sayıda kişi vardır. İsa'nın bir insan bedeni vardı; bazen yorulur, bazen de acıkırdı. O'nun insan duyguları vardı. Öfkelenmiş, sevmiş ve kederlenmişti. İsa'nın insan deneyimleri vardı; sınavlardan geçmiş, ders almış, çalışarak emek vermiş, anne ve babasının sözünü dinlemişti.

Günümüzde İsa'nın büyük bir din öğretmeni olduğunu kabullenmekle birlikte sadece bir insan olduğunu söyleyen birçok kişi var. Komedyen Billy Connolly, bu tür insanları temsilen şöyle demiştir: "Ben Hristiyanlığa inanmıyorum ama bence İsa Mesih harika bir insandı."

İsa'nın harika bir insandan ya da büyük bir din önderinden çok daha üstün olduğunu öne sürecek ne gibi kanıtlar var? İsa'nın Üçlülüğün ikinci şahsı, Tanrı'nın emsalsiz Oğlu olduğunu destekleyen bol miktarda kanıt var.

İsa Mesih kendisi hakkında neler söyledi?

Bazı kişiler, "İsa Mesih kendisinin, Tanrı olduğu iddiasında bulunmadı" derler. Gerçekten de İsa, "Ben Tanrı'yım" ifadesini hiç kullanmadı. Ancak O'nun öğrettiği şeylere ve kendisiyle ilgili iddialarına baktığımızda, Tanrı vasfı taşıdığına bilincinde olduğuna kuşku yoktur.

1) İsa'nın öğretisi kendisine odaklıydı

İsa Mesih'le ilgili en şaşırtıcı gerçeklerden biri, öğretisinin kendisini merkez almasıdır. İnsanlara şöyle diyordu: "Tanrı'yla ilişkiniz olmasını isterseniz, bana gelmelisiniz" (Yuhanna 14:6). Bizim Tanrı'yla karşılaşmamızın yolu, İsa'yla ilişkimizdir. Gençlik yıllarımda hayatımdaki eksikliğin bilincindeydim; doldurulması gereken içsel bir boşluk vardı. Belki siz de bir sürü şeyle doldurmaya çalıştığınız içsel bir doyumsuzluğun farkındasınız. Bu içsel boşluk, yirminci yüzyılın bazı psikologlarının kabul ettiği bir durumdur. Onlar her birimizin yüreğinde derin bir boşluk, kayıp bir parça, büyük bir açlık olduğunu kabul etmişlerdir.

Freud, "İnsanlar sevgiye aç" demiştir.

Yung, "İnsanlar güvenliğe aç" demiştir.

Adler, "İnsanlar anlam açlığı çekiyor" demiştir.

İsa Mesih, "Yaşam Ekmeği Ben'im" dedi. "Eğer açlığınızı gidermek istiyorsanız, bana gelin." Eğer siz karanlıkta yürüyorsanız, İsa, "Dünyanın ışığı Ben'im" demiştir.

Ergenlik çağımda, işlerimin tehlikesinden ötürü ölüm korkusuyla boğuşurdum. İngiltere'nin doğu sahilinde ticari balıkçılık yapıyordum. Bu işi yaparken, heyecan verici birçok deneyim yaşadım. Bunlar insana sonsuzluğu düşündürüyor! Örneğin ağlarımıza patlamamış mayınlar takılırdı ve bunlar güvertede yuvarlanırken müdahale etmesi gereken kişi bendim. 'Ölürsem nereye gideceğim' sorusu aklımı hep meşgul ederdi. Bu soruyla hiç kafa yormamış kimse var mıdır? Eğer ölümden korkuyorsanız, İsa Mesih şöyle demiştir: "Diriliş ve yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden, asla ölmeyecek" (Yuhanna 11:25-26). İsa Mesih'in öğretisinin kendisini merkez aldığı söylerken demek istediğim budur. İsa hayattaki kayıp parça için bizzat kendisinin yanıt olduğunu söyledi. İnsanlara birtakım kurallar ya da bir tür felsefe sunmadı. Onlara, "Bana gelin!" dedi.

Bazı insanlar uyuşturucuya, yemeğe, alışverişe, alkole, sekse ve uzunca bir listedeki değişik şeylere tutsaktırlar. İsa Mesih şöyle demiştir: "Bunun için, Oğul sizi özgür kılsa, gerçekten özgür olursunuz" (Yuhanna 8:36). Birçok kişi kaygılarla, endişelerle, korkularla ve suçlulukla boğuşmaktadır. İsa Mesih şöyle demiştir: "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm" (Matta 11:28). İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" demiştir.

İsa'ya göre, kendisini ağırlamak Tanrı'yı ağırlamak (Matta 10:40), kendisini kabul etmek Tanrı'yı kabul etmek (Markos 9:27), kendisini görmek Tanrı'yı görmektir (Yuhanna 14:9).

2) Dolaylı İddialar.

İsa Mesih, Tanrı olduğuna dair direk bir iddiada bulunmadığı halde kendisini Tanrı'yla aynı konumda gördüğünü ortaya koyan şeyler söyledi. Buna dair iki örneğe bakalım. Kutsal Kitap'ta Markos 2:3-12 metnine bakın:

İsa günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu iddia etti:

Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi. Orada oturan bazı din

bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?" Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi. "Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şiltene topla, yürü' demek mi? Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şiltene topla, evine git!" dedi. Adam kalktı, hemen şiltelerini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı. (Markos 2:3-12).

Günahları bağışlama yetkisi, gerçekten de muhteşem bir iddiadır.

C. S. Lewis 'Özde Hristiyanlık' kitabında bu konuda şöyle yazmıştır:

Mesih'in iddialarının bir kısmını o kadar çok işittik ki, artık bunlara kulak asmaz ve ne anlama geldiklerini görmezden gelir olduk. Yani düşünsenize, günahları bağışlama iddiası: bütün günahları! Bunları söyleyen kişi gerçekten de Tanrı değilse, kulağa o kadar küstahça geliyor ki gülünç olmaktan bile çıkıyor. Bir insanın kendisine karşı işlenen günahları bağışlamasını hepimiz anlarız. Benim ayağıma basarsanız, sizi bağışlarım. Paramı çalarsanız, sizi yine bağışlayabilirim. Ama ayağına basılmamış ve soyulmamış birisi ortaya çıkıp başka insanların ayağına bastığınız ve paralarını çaldığınız için sizi bağışladığını söylerse ne olacak? Normalde bu kişinin inanılmaz yalancılığını, dehşet budalalığına verirsiniz. Ancak İsa Mesih'in yaptığı budur. İnsanlara günahlarını bağışladığını söyledi ve bunu yaparken onların günahlarından ötürü zarar gören başkalarına akıl danışma gereğini duymadı. Bütün bu günahlar aracılığıyla en temel yanlış sanki kendisine karşı yapılmış gibi davrandı. Sadece her günahla birlikte yasası çiğnenen ve sevgisi incinen gerçek Tanrı böyle davranabilirdi. Tanrı olmayan bir kişinin ağzında bu sözler, tarihte hiçbir insandan duyulmamış bir kibir ve budalalıktır örneğidir.

İsa Mesih Dünyanın Yargıç olduğunu iddia etti.

İsa'nın dolaylı olan başka bir olağanüstü iddiası, bir gün dünyayı yargılayacağını söylemesidir (Matta 25:31-32). Bir gün geri döneceğini ve göksel yücelik içinde tahtına oturacağını (a.31) söylemiştir. Bütün uluslar O'nun huzurunda toplanacaktır. O da onların hepsini yargılayacaktır. Bazıları dünyanın yaratılışından önce kendileri için hazırlanan mirasa kavuşacak, diğerleri ise O'nun huzurundan sonsuza dek kovulma cezasına çarptırılacaktır.

3) Direk İddialar

İsa kendisinin Mesih olduğunu iddia etmiştir (Yuhanna 20:26-29).

Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!" Tomas O'na, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı. İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!" (Yuhanna 20:26-29).

İsa, "Bir dakika dur, sen çok ileri gittin, haddini aştın" gibi bir şey demedi. "Sen ağır davranıyorsun, kuşku duymayı bırak ve iman et!" dedi.

Tanrı'nın Oğlu olduğuna dair direk iddiası.

Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu. İsa, "Benim" dedi. "Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz." Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara

ne ihtiyacımız var?" dedi. "Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?" Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. (Markos 14:61-64)

İsa Mesih'in Tanrı olduğuna dair direk iddiada bulunduğu tek bir metni insanlara gösterme fırsatınız varsa, bu metin Yuhanna 10:30-33'tür.

"Ben ve Baba biriz." Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?" Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğun ileri sürüyorsun." (Yuhanna 10:30-33).

Bu tür iddiaların sınanması gerekir. Türlü türlü iddialarda bulunan değişik insanlar var. Birinin kendisiyle ilgili bir iddiada bulunması, bu iddianın doğru olduğu anlamına gelmez. Bazı insanlar akıl hastasıdır; kendilerini Napolyon, Papa ya da Deccal olarak görürler.

Peki biz insanların iddialarını nasıl sınavabiliriz? İsa Mesih, Tanrı'nın eşsiz Oğlu olduğunu, bedende Tanrı olduğunu iddia ediyordu. Bunun üç mantıksal olasılığı vardır. Eğer Mesih'in kendisiyle ilgili iddiaları doğru değilse, yanlış olduklarını bile bile bunları ortaya atıyordu, yani kötü yürekli bir sahtekardı. Birinci olasılık budur. Diğer olasılık Mesih'in akıl hastası olduğu, bu iddiaları deli olduğu için ortaya attığıydı. Bu ikinci olasılıktır. Üçüncü olasılık ise Mesih'in iddialarının doğru olduğudur.

C.S. Lewis bunu şöyle açıkladı:

Sadece insan olan ve İsa Mesih'in söylediği sözleri söyleyen birisi, büyük bir ahlak öğretmeni olamaz. Ya deli olmalıdır ve söylediği her şey zırva olarak görülmelidir ya da cehennemden çıkma iblis olmalıdır. Seçiminizi yapmalısınız. Bu adam ya Tanrı'nın Oğlu'dur ya delidir ya da daha kötü bir şeydir... Ama O'nun büyük bir insan öğretmen olduğu saçmalığına bizleri inandırmaya kalkmayın. İsa bize böyle bir seçenek vermiyor. O'nun böyle bir niyeti yoktu.

İsa Mesih'in söylediklerini destekleyecek kanıtlar nelerdir?

1) Öğretişi.

İsa'nın öğretisi, bir kişinin dudaklarından dökülen en önemli öğretim olarak kabul görmüştür. "Komşunu kendin gibi sev." "Başkalarının size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın." "Düşmanlarınızı sevin." "Diğer yanağınızı çevirin" (Matta 5-7).

Amerikalı ilahiyat profesörü Bernard Ramm, İsa Mesih'in öğretileri hakkında şöyle demiştir:

İsa'nın sözleri herkesin sözlerinden daha çok okunuyor, daha çok aktarılıyor, daha çok seviliyor ve onlara daha çok inanılıyor çünkü onlar söylenen en büyük sözlerdir... İsa'nın sözlerinin büyüklüğü, insan yüreğinde etkin olan en büyük problemlere net, kati ve yetkili bir ruhsallıkla müdahale etmesinde yatıyor... Hiçbir kişinin sözleri, İsa'nın sözleri kadar cazip değil çünkü temel insan sorularını

İsa'nın cevapladığı gibi cevaplayabilen başka hiçbir kişi yok. Bu cevaplar, Tanrı'dan beklediğimiz türden cevaplardır.

Bu öğretim bir delinin ya da sahtekarın öğretisi olabilir mi?

2) Yaptığı şeyler.

Bazı kişiler Hristiyanlığın sıkıcı olduğunu söyler. İsa Mesih'in yanında olmak sıkıcı değildir. O bir düğüne katıldığında büyük miktarda suyu Chaeaux Lafite şarabına dönüştürdü (1869 yılına ait 3 şişe

Chateaux Lafite-Rotschild şarabı Sotheby tarafından Hong Kong'da müzayedeye çıkarıldı. Bir şişesi 232.692 dolara gitti.)

Peki ya İsa'nın bir cenazeye katılmasına ne demeli? "Taşı kaldırın! Onu çözün ve bırakın gitsin!" (Yuhanna 11:44).

Peki ya İsa'nın pikniğe gitmesine ve kalabalığın karınlarını doyurmak için ellerinde sadece beş somun ekmek ve iki balık olmasına ne demeli? (Yuhanna 6:1-14).

Peki ya İsa'nın hastaneye gitmesine ve 36 yıldır felçli bir adamla karşılaşmasına ne demeli? İsa adama kalkıp yürümesini söyledi. Onu tamamen iyileştirdi (Yuhanna 5:5).

Peki ya ölümüne – canını dostları için vermesine ne demeli? (Yuhanna 15:13).

3) Karakteri.

Bernard Levin, İsa Mesih hakkında şöyle yazmış:

İsa Mesih'in doğası, (İncil'in sözleriyle) bir insanın 'kalbine kılıç saplanmasına' yetmez mi?... İsa hala bütün dünyaya gölgesini salıyor, mesajı hala açık ve nettir, acıması hala sınırsızdır, tesellisi hala etkilidir, sözleri hala yücelikle, bilgelikle ve sevgiyle doludur.

Lord Chancellor, Lord Hailsham, "İçinden Geçtiğim Kapı" isimli otobiyografisinde İsa Mesih'in karakterini tanımlarken kolej günlerinde İsa'nın kendisi için nasıl gerçeklik kazandığını şöyle açıklıyor:

İsa'yla ilgili öğrenmemiz gereken ilk şey, O'nun dostluğunun bizi hayranlık içinde bırakacak olmasıdır. İsa Mesih karşı konulması güç bir çekime sahipti. Çarmıha gerdikleri genç adam, hayatla ve sevinçle doluydu, hayatın Rabbiydi, hatta gülmenin Rab'iydi. Öylesine çekici bir kişiydi ki insanlar sırf zevkine O'nu takip ediyorlardı. Yirminci Yüzyıl, sırf varlığıyla dostlarının yüreğini keyifle dolduran bu yüce ve mutlu adama yeniden dönüp bakmalıdır. İsa sıkıcı bir Celileli değil, etrafındaki çocukları güldüren, onları yerden kaldırdığında neşeden ve zevkten bağrıışmalarını sağlayan bir coşku kaynağıydı.

4) Dördüncü kanıt, İsa'nın Eski Antlaşma peygamberliklerini gerçekleştirmesidir.

Amerikalı ilahiyat yazarı Wilbur Smith şöyle demişti:

Eski dünyada geleceği önceden görmek için başvurulan birçok farklı yöntem vardı ve bunlara kehanet denilirdi. Grek ve Latin edebiyatının tamamına baktığınızda 'kehanet' ve 'peygamberlik' sözcüklerini kullandıkları halde uzak gelecekte gerçekleşecek olan büyük bir tarihi olayı, insanlığa bir Kurtarıcı geleceğini önceden bildiren hiçbir kehanet yoktur... İslamiyet, Hz. Muhammed'in gelişini doğumundan yüzlerce yıl önce bildiren bir peygamberliğe sahip değildir. Bu ülkedeki hiçbir tarikat kurucusu, tarikatlarını önceden bildiren hiçbir eski metin göstermeyi başaramamıştır.

İsa Mesih söz konusu olduğunda, kendisiyle ilgili üç yüzden fazla peygamberlik bildirisini gerçekleştirmiştir. Bunlardan 29'u tek bir günde – yani öldüğü günde yerine gelmiştir. İsa bunların çoğunu kontrol edemezdi. Bazı kişiler İsa'nın, bunları kendisinin gerçekleştirdiğini söyleyebilir. Ama doğum yeriniz olarak Beytlehem'i nasıl seçebilirsiniz? Mesih'in doğum yeri, yüzlerce yıl önce yazılmıştı. Peki ya Mesih'in gömüleceği yere ne demeli? Mesih çarmıhta asılıyken Romalı askerlerin, O'nun giysileri için kura çekecekleriyle ilgili peygamberliğe ne demeli?

5) Beşinci kanıt, Mesih'in ölümden dirilişidir.

a) Mezarada olmaması. Bazı kişiler O'nun ölmediğini söyler. Çarmıhta sadece kendinden geçmiş ve daha sonra mezarda kendine gelmiştir. Bir dakika için bunu düşünelim. Öncelikle, Kutsal Yazılar O'nun bedeninden kan ve su aktığını söyler (Yuhanna 19:34). Günümüzde bunun, kan pıhtısıyla öz sıvının ayrışması olduğunu biliyoruz. Mesih'in öldüğüne dair tıbbi bir kanıttır bu.

İsa'nın çarmıhtaki Romalı askerleri kandırmış ve ölü taklidi yapmış olabileceğine gerçekten inanabilir miyiz? Eğer Romalı askerler, ölüme mahkûm birinin kaçmasına izin verdilerse, bu onların canına mal olacak bir şeydi. İsa'nın öldüğünden emin olmak için bağrına mızrak sapladılar. Hem başındaki dikenlerden hem de bağrındaki mızraktan ötürü kan kaybına uğradı. Tabii ki Elçi Petrus'un birkaç saat önce ellerini ateşte ısıttığını biliyoruz, demek ki o gün bir hayli soğuktu. İsa Mesih'in mezarın soğukluğunu üzerinden attığını, girişteki bir buçuk tonluk kayayı tek başına hareket ettirdiğini, askerlerle boğuşarak ya da onlara rüşvet vererek kaçıp gittiğini öne sürmek mantıklı olur mu?

Peki mezara koşan Petrus'a ve Yuhanna'ya ne demeli – onlar iman etmelerine sebep olacak ne gördüler?

Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı (Yuhanna 20:3-9).

Bazı kişiler, öğrencilerin Mesih'in cesedini çaldıklarına inanıyor.

Bunun üzerinde düşünelim. Mesih'in öğrencileri, efendilerinin ölümü yüzünden büyük bir hayal kırıklığına uğramışlardı. Üç gün sonra, mezardaki muhafızların burunlarının dibinden cesedi çalıp götürdüklerine inanabilir miyiz? Neden böyle bir şey yapsınlar? Elçi Petrus, Pentikost gününde ayağa kalkıp (Elçilerin İşleri 2:14) üç binden fazla kişiye bir yalanı mı vaaz etti? Öğrencilerin çoğu, inançlarından ötürü canlarını verdiler.

Belki cesedi yetkililer aldı!

Böyle bir şey mümkün değildir çünkü Mesih'in öğrencileri, O'nun ölümden dirildiğini vaaz ederlerken yetkililer cesedi ortaya çıkarabilirlerdi.

b) Dirilişin ikinci kanıtı İsa'nın, öğrencilerine birçok kez kendini göstermesidir. Öğrencilerin hepsi halüsinasyon mu görüyordu? Elçi Tomas, diri Mesih'i gördüğü zaman tamamen ikna oldu. İsa Mesih, değişik öğrencilerine ondan çok kez kendini gösterdi. Bir keresinde aynı anda 500'den fazla insana göründü (Luka 24:36-43). İsa'nın öğrencileriyle birlikte iki kez yemek yediğini okuyoruz. Eğer İsa sadece bir ruhtan ibaretse, öğrencilerinin huzurunda nasıl yemek yiyebildi? (Yuhanna 21:12-15, Luka 24:41-44).

c) Dolaysız etki. 2000 yılı aşkındır hayatları değişen milyonlarca insan.

Birçok ünlü ve bilimsel eserin yazarı olan Michael Green şöyle demiş:

“Bir avuç eğitimsiz balıkçıyla ve vergi görevlisiyle başlayan kilise, sonraki üç yüz yıl boyunca bütün dünyayı kasıp kavurdu. Dünya tarihinde eşi benzeri olmayan bir barış devriminin harika bir öyküsüdür bu. Bu devrimin başlamasına neden olan şey Hristiyanların, araştırmacı insanlara şu sözleri söylemesiydi: “İsa Mesih sadece senin için ölmekle kalmadı. O yaşıyor! O'nunla tanışabilirsin ve

sözünü ettiğimiz gerçekliği sen de yaşayabilirsin!” O insanlar da Mesih’i yaşadılar ve kiliseye katıldılar. Böylelikle Mesih’in dirilişiyle doğan kilise her yere yayıldı.

Hristiyan deneyimi.

C. S. Lewis bunu şöyle özetliyor:

"O halde korkutucu bir alternatifle karşı karşıyayız. Sözünü ettiğimiz adam ya söylediği kişidir, ya bir delidir ya da daha kötüsüdür. O'nun bir deli ya da iblis olmadığı benim için çok bellidir. Ne kadar tuhaf ya da korkutucu görünse de, O'nun Tanrı olduğu görüşünü kabul etmek zorundayım. Tanrı, düşman işgali altındaki bu dünyaya insan biçiminde gelmiştir."

Peki siz ikna oldunuz mu? Eğer oldunuzsa, bugün bu mesaja karşılık vermeyi ertelemeyin. Sözünü ettiğimiz Tanrı, sizin hakkınızda her şeyi biliyor ve sizi sonsuz bir sevgiyle seviyor (Yeremya 31:3). Size ulaşabilmek için olağanüstü bir girişimle, kendi Oğlu Rab İsa Mesih'in şahsında dünyaya geldi. Dünyadaki günahlı hayatlarımızın hak ettiği cezayı kendisi ödemeye razı oldu. Kutsal Kitap der ki, Rab'bin adını anan herkes kurtulacaktır (Romalılar 10:13). Eğer sizi yaratan Tanrı'ya içtenlikle dönerseniz, günaha sırtınızı çevirirseniz, günahlarınızı bağışlaması için Rab İsa Mesih'i hayatınıza davet ederseniz, Kutsal Kitap kurtuluşa kavuşacağınızı söylüyor. Şu andan daha uygun bir zaman yoktur.

Şöyle dua edebilirsiniz:

Baba, günahlarımın cezasını benim yerime çekmesi için Rab İsa Mesih'i bu dünyaya büyük bir sevgiyle gönderdiğinin bilincinde olarak sana alçakgönüllülikle geliyorum. İsa Mesih ölümü hak etmedi ama bunu benim yerime yaparak çarmıhta canını feda etmeye razı oldu. Ben günahlı hayatımdan dönerek sana geliyorum. Günahlarımı bağışlamayı ve hayatıma gelmeni diliyorum – şu andan itibaren senin için yaşamak istiyorum. İsa Mesih'te bana sunduğun karşılıksız yaşam armağanı için teşekkür ediyorum. Bugün bu armağanı kabul ediyorum. Bunları İsa Mesih'in adında diliyorum, Amin!

Sizi aynı zamanda "İsa Mesih Neden Öldü?" başlıklı yazıyı okumanız için teşvik etmek istiyorum.

Bu yazıdaki düşüncelerin çoğu, Nicky Gumbel'in Alfa Kursu'ndan alınmıştır. Kingsway Publishers tarafından yayınlanan "Hayat Soruları" isimli kitabını size tavsiye ediyorum.

Daha fazla inceleme yapmak için, Josh Mc Dowell'in 'Hüküm Gerektiren Kanıt' isimli kitabını okumanızı tavsiye ediyorum.

Keith Thomas tarafından uyarlanmıştır.

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com